

PŘÍBĚH

ZVONOHlíK

Když vane vítr a šumí les, je to boj. Strom se drží kořáním půdy, zatíná houževnatě prsty do podloží a celým tělem se rve s nápořem živlu; burácí hněvem, ryk bitvy zaléhá až do oblak. V dešti ševlí hvozď radostí; koupe se, smývá ze sebe rmut a pokojně si zpívá.

Pršelo, a jak jsem kráčel po linii mezi sloupořadím kmenů, bylo mi, jako bych se i já koupal. Naslouchal jsem celým tělem a byl bych se přidal do noty, jak jsem se cítil dobře; jenže jsem i viděl, proto jsem kráčel mlčky, neslyšně. Blížil se okraj lesa a časné jitro mohlo na nivě hostit tu nejneočekávanější zvěř. Ještě nedávno, za posledních závějí, vycházela na nedaleké brambořiště černá, pásal se tu srnec, pyšný tvor s nádhernými parůžky, i jeleni se sem zatoulali nejděnkřát. Když jsem však došel až k hranici lesa, nespátril jsem nic, snad už bylo přece jen pozdě, bylo třeba přitáhnout za tmy, před rozbřeskem. Zasedl jsem tedy na balvan u kmene okrajového smrku, abych poskytl nohám odpočinek.

Naproti mně, na protějším boku linie, zdobila okraj porostů velká líska, která se už před měsícem přihlásila k životu, ještě za sněhu, záplavou jehněd. V těchto dnech hýřila tato výzdoba žlutí, byla v plném rozkvětu, avšak nyní v dešti se nějak stáhla do sebe, aby chránila pyl, obživu okřídlených hostů. Líska je moje dřevina. Už jako kluk, sotva jsem se naučil chodit, vyhledával jsem ji napořád, poskytovala mi rybářské pruty. Nyní mi zase nabízí hůl na cestu, rovnou a dlouhou, jaké užívali kdysi bibličtí pastýři a s jakou se vypravují do hor

povídka

alpští lovci. Uchyluji se k ní, když bouře překročí snesitelnou míru a začne vyhrožovat! Věřím lidovému podání; ochraně lísky před bleskem věřil i pastýř Logojda, moudrý děd, můj učitel ve škole přírody. Ovšem, on byl také přesvědčen, že v lískovém keři má své skryté bydlo zlaté pachole, které každému, kdo je spatří, bude přinášet štěstí. Třeba jenom u sebe mít snítka Černobýlu; a starý Logojda ji u sebe nosil. On ho asi spatřil, protože se na světě cítil šťastným. Chci být šťastný já? Co je to vlastně štěstí? Logojda říkal, že štěstí může dosáhnout jen ten, jehož rozumu vládne srdce. Nač je tedy potom zlaté pachole? Já je přece na lísce nikdy neuvidím. A potom, u nás, lidí z měst, je tomu naopak, srdce je ovládáno rozumem, jinak by asi člověk neobstál.

Než jsem se nadál, pachole se na lísce objevilo; ptáček zvonohlíček, celý zlatý. Byl bych ho jinak určitě přivítal, vždyť se právě vrátil zdaleka, z jižní rekreace, a on by si postěžoval: „vrzli, zmrzli“. Ale copak jsem mohl, když mou hlavu trápilo štěstí? musel jsem se rmoutit. Spátril jsem sice zlaté pachole, ale co mi to pomůže, když nemám usebe Černobýl, ten se objeví až na sklonku léta! I nezbývá mi, než se tlouci životem v neštěstí. Žel!

Jakmile jsem se zpod ochranné střechy smrku octl zpátky na dešti, zapomněl jsem na všechno, i líska mi zůstala za zády. Já se potom radoval dešti, s lesem a nivou. A koupal jsem si nejen tělo, nýbrž i duši.

WEB: www.oceti.cz/sihasepa/
vyšlo: 19. 11. 2025

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasepa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Jaromír Tomeček

458

SIHÁČEK

listopad 2025

Jak to zvládáme

CO SE STALO

5. 11. — bylo teplo a slunečno. Začátek schůzky jsme byli venku a zakončili ji v klubovně.

Nejprve Kuba přečetl zprávu o Randalovi (to k dlouhodobé hře). A potom jsme symbolicky, jeden po druhém, absolvovali běh džunglí. Během našeho běhání se setmělo a tak jsme se přesunuli do klubovny.

Tady jsme si rozdali uzlovačky a ukázali, které z šesti regatových uzlů jsme si zapamatovali. Nakonec všechny uzly předvedli všichni, jen Pavlík jako nováček dokázal uvázat tři.

Následně jsme přestavěli klubovnu a na dlouhé dráze, která vznikla uprostřed, jsme zápolili v soutěži kdo dřív vytáhne lano.

Pak už nastal čas vyhlášení. Rozdali jsem si šušně za říjen, a předali cenu za vítězství Kubovi — gratulujeme.

Rozdali jsme si půlčik z čísla 456 a »nové číslo« oddílového časopisu, a potom jsme se už sbalili, a vyrazili k domovům...

12. 11. — bylo slunečno, ale v klubovně jsme zatopili. Začátek schůzky jsme byli venku, druhou část jsme byli v klubovně.

Na schůzku přišla Kája, protože Oko musel vyrazit za prací. Nejprve Kuba přečetl zprávu o Pardálovi (to k dlouhodobé hře). Seznámili jsme se s airsoftovými puškami, vyzkoušeli si jak se s nimi střílí (a míří), a potom postupně vyběhli na kolečko na kterém jsme se pokoušeli a dvou místech trefit pardála. Ten kdo vyběhl mezi prvními měl jistou výhodu, protože se rychle setmělo, a ani místní nasvícení moc k míření nepomohlo.

Po přesunu do klubovny jsme se věnovali naší tradiční dovednosti zvané čtverky. Jeden druh uzlu čtyřikrát za sebou, a to na čas. Nejdříve jsme vázali amlulantní »4«, a potom kolem nohou židlí nebo stolů lodní »4«. Jsou to ty uzly, které zvládnou všichni, uvidíme, co bude příště.

Jak už to tak při pokusech o zlepšení času bývá, tak jsme museli včas zavelet k pokusům posledním.

Na závěr jsme si rozdali pozvánku na »Poslední puchýř«, republikový sraz turistů. A potom se už sbalili, a vyrazili k domovům...

14. - 16. 11 — jsme se zúčastnili, v rámci akce » Za posledním puchýřem «. Kde jsme se potkali, a zasoutěžili si s dalšími oddíly sdružení ATOM.

HORA SVĚTLA

Indie na začátku dvacátého století byla, z velké části, pod správou britského impéria. Na jejím území však bylo i spousta států a státek, které ovládali místní rádzové, maharádzové, badšáhové, navábové, nizámové nebo thákurové.

Obyvatelé byli historicky děleni na vrstvy, které výrazným způsobem ovlivňovalo možnosti společenských kontaktů. Tento kastovní systém znamenal spoustu omezení. A na těchto omezeních se postavena i zápletky naší nové dlouhodobé hry, ve které bude mít svůj význam i jeden z největších známých diamantů světa — Koh-i-nor.

TOBY RANDAL

je anglický lovec, bývalý seržant britské armády. Je dlouholetým přítelem brahmána Indriho. Který ho požádal, aby mu pomohl vyřešit jeho problém, do kterého se dostal, díky své vstřícné povaze, když pomohl zraněnému, a nepomyslel na přísná pravidla vycházející z povinností, které stanoví indický kastovní systém.

Randal vymyslel lest, díky které se dostanou do blízkosti »Hory světla«. Využijí lovu na obávaného tygra lidojeda. Jeho ulovením získají přízeň pahanského rádzi.

TŘETÍ ÚKOL

vydali jsme se na cestu zkrze nebezpečné území džungle, abychom se přiblížili k Pahanu, kde se pustíme do lovu lidožravého tygra.

ČTVRTÝ ÚKOL

během cesty zaútočil na výpravu pardál, a tak jsme se museli na chvíli zastavit a pokusit se pardála ulovit.

Cestovat s pardálem v zádech by bylo příliš nebezpečné...

NĚCO NA BEDNU...

Milí luštitelé, do dnešního čísla jsem pro Vás připravil skryvačky. Když budete pozorně číst jistě najdete všechna řešení.

SKRYVAČKY — DÍVČÍ JMÉNA

Všechno se mu do auta vešlo, pobral i celý dort.

Cihly odvezu za naši chatu, možná, že se tatínkovi na jaře hodí.

Protože jsme se nesešli, byla svolána nová porada na zítřejší ráno.

Měl by ses s tím svěřit, a ne tajit to.

Najel jsem na ostrý hrbol, galuska se prorazila a bylo po závodě.

Natíráš všelijakými barvičkami, lakuješ, ale nedokážeš po sobě uklidit!

řešení pošlete na adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » jméno ptáčka o kterém se psalo je BRHLÍK «

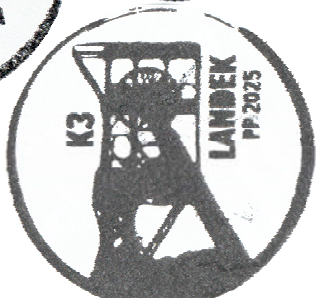
CO SE STALO

14. — 17. listopadu proběhlo letošní zakončení turistické sezóny, které každoročně, po názvem »Za posledním puchýřem« pořádá Klub českých turistů.

Letošní ročník byl už padesátý třetí. Pro moravskoslezský kraj byl významný tím, že se konal v Hlučíně a blízkém okolí. Navíc bylo tématem i 80 let po konci druhé světové války.

Součástí nabízených tras tak byl památník v Hrabyni, opevnění budovaná před válkou jehož pozůstatky jsou v pásu od Bohumína, kolem Opavy až Velkým Heralticím, a v Darkovičkách jsou objekty které je možné navštívit.

Jelikož má ATOM na Severní Moravě mnoho aktivních oddílů, uspořádali tomíci jejich setkání v Hlučíně, a i my se, byť v nevelkém počtu, taky zúčastnili.

LISTOPAD

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	s456	5.11.	12.11.	PoPu	horůška	celk
1.	Sam	-	10	10	-	8	28
2.	Kuba	-	6	8	-	8	22
3.	Seba	-	4	9	6	-	19
4.	Damián	-	9	7	-	-	16
5.	Honza	-	8	5	-	-	13
6.	Lukáš	-	7	6	-	-	13
7.	Maťo	-	4	3	6	-	13
8.	Vašek	-	7	-	-	-	7
9.	Pavlík	-	4	3	-	-	7
10.	Adam	-	-	3	-	-	3
11.	Matěj	-	-	-	-	-	-
12.	Petr	-	-	-	-	-	-

půlčik

Za posledním puchýřem – 2025

před noční bojovkou

JAK TO BYLO

Zakončení turistické sezóny, které probíhá každoročně, pořádá Klub českých turistů.

Jelikož má ATOM na Severní Moravě mnoho aktivních oddílů, uspořádali tomíci jejich setkání v Hlučíně, a i my se, byť v nevelkém počtu, taky zúčastnili...

naše první cesta byla na koloběžkách

společná fotka všech, kteří se netoulali

